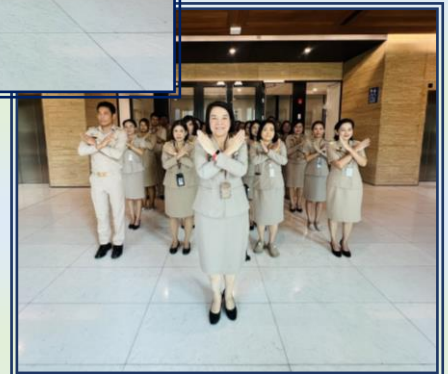

แผนบริหารความเสี่ยง

ด้านความโปร่งใสและป้องกันการทุจริต

ของสำนักงานนโยบายและแผน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

คำนำ

สภาวะการณ์ปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย รวมถึงการแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรงทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค ได้ส่งผลให้องค์กรภาครัฐ ต่าง ๆ ในประเทศไทย เผชิญกับความเสี่ยงด้านการทุจริตที่อาจกระทบต่อการดำเนินการกิจและการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรภาครัฐอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น องค์กรภาครัฐทุกส่วนจึงต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริตภายในองค์กร

หลักประกันที่สำคัญในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนนั้น คือ การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตมาใช้ในองค์กร เพื่อลดโอกาสที่จะประสบปัญหาและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทุจริต เพราะได้มีการเตรียมการป้องกันล่วงหน้าไว้ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุ การแก้ไขปัญห และ การป้องกันเหตุการณ์ความเสี่ยงการทุจริตล่วงหน้าเสมอ โดยเฉพาะในเรื่องการแสวงหาประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดต่อกฎหมายหรือจริยธรรมด้วยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ไปแทรกแซง การใช้ดุลพินิจในกระบวนการตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ส่งผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมสาธารณะ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อภารกิจ ภาครัฐการให้บริการประชาชน และประเทศชาติ

ในการนี้ สำนักนโยบายและแผน สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จึงได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตของสำนักนโยบายและแผน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงและแนวทางในการป้องกันรวมทั้งสิ้น ๕ มิติ ประกอบด้วย ๑. มิติการบริหารบุคคล ๒. มิติการบริหารจัดการโครงการ ๓. มิติการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม ๔. มิติการบริหารทรัพย์สินทางราชการ และ ๕. มิติการรักษาความลับทางราชการ เพื่อให้สำนักนโยบายและแผนมีมาตรการหรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุก และการลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพต่อไป

สำนักนโยบายและแผน

สารบัญ

	หน้า
๑. หลักการและเหตุผล	๑
๒. วัตถุประสงค์	๒
๓. ประโยชน์ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	๒
๔. ขอบเขตของการประเมินความเสี่ยง	๒
๕. การวิเคราะห์ความเสี่ยง	๓
- ระบุประเภทความเสี่ยงและสถานะความเสี่ยง	๖
- ประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต	๑๐
๖. แผนบริหารความเสี่ยงด้านความโปร่งใส	๑๓
๖.๑ มิติการบริหารบุคคล	๑๓
๖.๒ มิติการบริหารจัดการโครงการ	๑๓
๖.๓ มิติการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม	๑๔
๖.๔ มิติการบริหารจัดการทรัพย์สินทางราชการ	๑๕
๖.๕ มิติการรักษาความลับทางราชการ	๑๖
๗. การติดตามประเมินผลการดำเนินการและการจัดทำรายงาน	๑๙
ภาคผนวก	๒๐

แผนบริหารความเสี่ยงทุจริตประพตติมิชอบของสำนักนโยบายและแผน สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. หลักการและเหตุผล

ปัญหาการทุจริตเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อประเทศอย่างมากในหลายๆด้าน ทั้งในด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคม ด้านเสถียรภาพทางการเมือง และตลอดจนด้านความมั่นคงของประเทศ ซึ่งเหตุการณ์ความเสี่ยงด้านการทุจริตหากเกิดแล้วจะมีผลกระทบทางลบ โดยส่วนใหญ่จะเกิดจากสาเหตุต่างๆ ที่ค้นหาต้นตอที่แท้จริงได้ยาก โดยเฉพาะการแสวงหาประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดต่อกฎหมายหรือจริยธรรมด้วยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ไปแทรกแซงการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบ ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ส่งผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมสาธารณะ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อภารกิจ ภาครัฐ การให้บริการประชาชน และประเทศชาติ

องค์กรภาครัฐทุกส่วนราชการ จึงต้องกำหนดมาตรการหรือแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพตติมิชอบในส่วนราชการของตนเอง โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ เฝ้าระวัง เพื่อให้สกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพตติมิชอบ โดยการแก้ไขปัญหายั่งยืนนั้น จำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงความเสี่ยงด้านการทุจริตล่วงหน้าก่อนเสมอ เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตสามารถจะช่วยลดความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตในองค์กร ซึ่งการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริตการออกแบบและการปฏิบัติงานตามมาตรการที่เหมาะสมจะช่วยลดความเสี่ยงด้านการทุจริต ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กรถือเป็นการป้องกันการเกิดการทุจริตในองค์กร

ดังนั้น สำนักนโยบายและแผน จึงได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงทุจริตประพตติมิชอบ โดยมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงและแนวทางในการป้องกัน ความเสี่ยงที่อาจเป็นเหตุให้เกิดการทุจริต โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำ ซึ่งไม่ใช่การเพิ่มภาระงานแต่อย่างใด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๕ มิติ ประกอบด้วย ประกอบด้วย **๑. มิติการบริหารบุคคล** อาทิ ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามระเบียบวินัย เช่น ขาด ลา มาสาย สแกนลายนิ้วมือ **๒. มิติการบริหารจัดการโครงการ** อาทิ ความซื่อตรงในการบริหารโครงการ การเบิกจ่ายงบประมาณ **๓. มิติการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม** **๔. มิติการบริหารทรัพย์สินทางราชการ** และ **๕. มิติการรักษาความลับทางราชการ** เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุก และการลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงทุจริตประพจน์มิชอบ โดยวิเคราะห์ความเสี่ยงและแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเป็นเหตุให้เกิดการทุจริต
- ๒) เพื่อกำหนดแนวทางในการป้องกัน ควบคุมหรือลดความเสี่ยงการทุจริตประพจน์มิชอบ
- ๓) เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และแสดงเจตจำนงสุจริตในการบริหารราชการของสำนักนโยบายและแผน

๓. ประโยชน์ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง

๑. ผู้บังคับบัญชาและบุคลากรของสำนักนโยบายและแผน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและกระบวนการบริหารความเสี่ยงทุจริตประพจน์มิชอบของสำนัก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๒. มีเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจถึงกิจกรรมควบคุมความเสี่ยงในด้านต่างๆของสำนักนโยบายและแผน พร้อมนำแผนไปสู่การปฏิบัติ อันจะช่วยลดมูลเหตุหรือโอกาสในการเกิดความเสี่ยงทุจริตประพจน์มิชอบที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้ รวมทั้งยังสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้อย่างทันเวลา
๓. สามารถติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรการ/กิจกรรมควบคุมความเสี่ยงทุจริตประพจน์มิชอบให้เป็นไปตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนด และนำผลที่ได้จากการติดตามมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนฯ ในปีถัดไป
๔. บุคลากรของสำนักนโยบายและแผน มีการสร้างวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงทุจริตประพจน์มิชอบ โดยนำแนวทางการบริหารจัดการไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงาน อันส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล
๕. สำนักนโยบายและแผน มีขีดความสามารถและมาตรฐานการดำเนินงานตามนโยบายการดำเนินงานที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภากำหนด

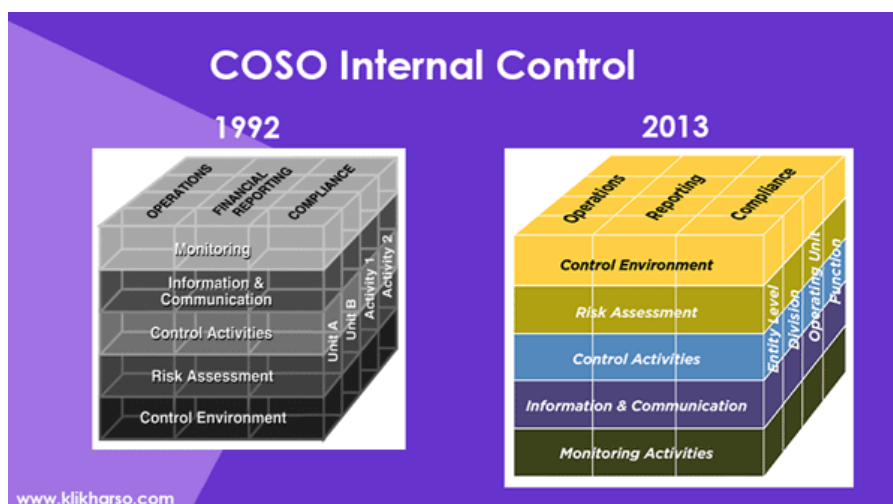
๔. ขอบเขตของการประเมินความเสี่ยง

สำนักนโยบายและแผน ได้กำหนดของเขตการวิเคราะห์ ประเมิน และแนวทางป้องกันความเสี่ยงด้านความโปร่งใส เพื่อลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น ๕ มิติ ดังนี้

๑. มิติการบริหารบุคคล
๒. มิติการบริหารจัดการโครงการ
๓. มิติการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม
๔. มิติการบริหารทรัพย์สินทางราชการ
๕. มิติการรักษาความลับทางราชการ

๕. การวิเคราะห์ความเสี่ยง

กรอบตามหลักของ การควบคุมภายในองค์กร (Control Environment) ตามมาตรฐาน COSO 2013 (Committee of Sponsoring Organizations 2013) โดยมาตรฐาน COSO เป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับมาตั้งแต่เริ่มออกประกาศใช้เมื่อปี ๑๙๙๒ ซึ่งที่ผ่านมา มีการออกแนวทางด้านการควบคุมภายในเพิ่มเติมอีก ๓ ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อปี ๒๐๐๖ เป็นแนวทางด้านการทำรายงานทางการเงิน Internal Control over Financial Report – Guidance for Small Public Companies ครั้งที่สองเมื่อปี ๒๐๐๙ เป็นแนวทางด้านการกำกับติดตาม Guidance on Monitoring of Internal Control และครั้งที่ ๓ ในปี ๒๐๑๓ เป็นแนวทางเพิ่มเติมด้านการควบคุมภายใน Internal Control – Integrated Framework : Framework and Appendices การปรับปรุงในปี ๒๐๑๓ นี้ยังคงยึดกรอบแนวคิดเดิมของปี ๑๙๙๒ ที่กำหนดให้มีการควบคุมภายในแต่เพิ่มเติมในส่วนอื่น ๆ ให้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มเติมเรื่องการสอดส่องในภาพรวมของการกำกับดูแลกิจการ ดังนั้น การควบคุมภายในจึงถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะตอบสนองต่อความคาดหวังของหน่วยงานในการป้องกันเฝ้าระวังและตรวจสอบการทุจริตภายในหน่วยงาน

สำหรับมาตรฐาน COSO 2013 ประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ ๑๗ หลักการ ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ : สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

หลักการที่ ๑ - องค์กรยึดหลักความซื่อตรงและจริยธรรม

หลักการที่ ๒ - คณะกรรมการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกำกับดูแล

หลักการที่ ๓ - คณะกรรมการและฝ่ายบริหาร มีอำนาจการสั่งการชัดเจน

หลักการที่ ๔ - องค์กร จูงใจ รักษาไว้ และจูงใจพนักงาน

หลักการที่ ๕ - องค์กรผลักดันให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๒ : การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลักการที่ ๖ - กำหนดเป้าหมายชัดเจน

หลักการที่ ๗ - ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม

หลักการที่ ๘ - พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการทุจริต

หลักการที่ ๙ - ระบุและประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๓ : กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

- หลักการที่ ๑๐ - ควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- หลักการที่ ๑๑ - พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม
- หลักการที่ ๑๒ - ควบคุมให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้

องค์ประกอบที่ ๔ : สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

- หลักการที่ ๑๓ - องค์กรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ
- หลักการที่ ๑๔ - มีการสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร ให้การควบคุมภายในดำเนินต่อไปได้
- หลักการที่ ๑๕ - มีการสื่อสารกับหน่วยงานภายนอก ในประเด็นที่อาจกระทบต่อการควบคุมภายใน

องค์ประกอบที่ ๕ : กิจกรรมการกำกับติดตามและประเมินผล (Monitoring Activities)

- หลักการที่ ๑๖ - ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน
- หลักการที่ ๑๗ - ประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในทันเวลา และเหมาะสม

ทั้งนี้ การป้องกันการเกิดการทุจริตในองค์กร องค์ประกอบการควบคุมภายในแต่ละองค์ประกอบและหลักการจะต้องมีอยู่จริง และนำไปปฏิบัติได้ (Present & Function) ซึ่งจะทำให้การทำงานสอดคล้องและสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ แผนบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของสำนักนโยบายและแผนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ฉบับนี้ จะเน้นตามมาตรฐาน COSO 2013 องค์ประกอบที่ ๒ หลักการที่ ๘ ในเรื่องการประเมินความเสี่ยงการทุจริต เป็นหลัก

กรอบหรือภาระงานในการประเมินความเสี่ยงการทุจริต มี ๔ กระบวนการ ดังนี้

- Corrective : แก้ไขปัญหาที่เคยรับรู้ว่าจะเกิดสิ่งที่มีประวัติดูแลแล้ว ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก
- Detective : เฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง ทำอย่างไรจะตรวจพบต้องสอดส่องตั้งแต่แรก ตั้งข้อบ่งชี้บางเรื่องที่น่าสงสัยทำการลดระดับความเสี่ยงนั้นหรือให้ข้อมูลเบาะแสนั้นแก่ผู้บริหาร
- Preventive : ป้องกัน หลีกเลี่ยง พฤติกรรมที่น่าไปสู่การสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดในส่วนที่พฤติกรรมที่เคยรับรู้ว่าจะเคยเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำอีก (Known Factor) ทั้งที่รู้จะทำไปมีความเสี่ยงต่อการทุจริต จะต้องหลีกเลี่ยงด้วยการปรับ Workflow ใหม่ ไม่เปิดช่องว่างให้การทุจริตเข้ามาได้อีก
- Forecasting : การพยากรณ์ประมาณการสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นและป้องกันป้องปรามล่วงหน้าในเรื่องประเด็นที่ไม่คุ้นเคย ในส่วนที่เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากการพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต (Unknown Factor)

Know Factor	ความเสี่ยงทั้ง ปัญหา/พฤติกรรมที่เคยรับรู้ว่าจะเคยเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำ หรือมีประวัติ มีมานานอยู่แล้ว
Unknow Factor	ปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากการพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต ปัญหา/พฤติกรรม ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น (คิดก่อนล่วงหน้า)

สถานะความเสี่ยงสามารถระบุออกได้ตามสีไฟจราจร ดังนี้

- **สถานะสีเขียว** : ความเสี่ยงระดับต่ำ
- **สถานะสีเหลือง** : ความเสี่ยงระดับปานกลาง และสามารถใช้ความรอบคอบระมัดระวัง ในระหว่างปฏิบัติงาน ตามปกติควบคุมดูแลได้
- **สถานะสีส้ม** : ความเสี่ยงระดับสูง เป็นกระบวนการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายคน และหลายหน่วยงานภายในองค์กร มีหลายขั้นตอน จนยากต่อการควบคุม หรือไม่มีอำนาจ ควบคุมข้ามหน่วยงานตามหน้าที่ปกติ
- **สถานะสีแดง** : ความเสี่ยงระดับสูงมาก เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก คนที่ไม่รู้จักไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน ไม่สามารถกำกับติดตามได้อย่างใกล้ชิดหรืออย่างสม่ำเสมอ

สำนักนโยบายและแผน ได้นำแนวคิดกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO 2013 (Committee of Sponsoring Organizations 2013) มาเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการ เพื่อให้บุคลากร ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกัน ควบคุม และบรรเทาความผิดพลาดหรือลดความเสียหาย จากการปฏิบัติงานที่อาจส่งผลกระทบต่อหน่วยงานในอนาคต โดยก่อนทำการประเมินความเสี่ยง การทุจริตได้ทำการคัดเลือกงานหรือกระบวนการจากภารกิจในแต่ละประเภทที่จะทำการประเมิน

จากนั้น สำนักนโยบายและแผน ได้ทำการระบุความเสี่ยง อธิบายรายละเอียด รูปแบบ พฤติการณ์ความเสี่ยงเฉพาะที่มีความเสี่ยงการทุจริตเท่านั้น และในการประเมินได้คำนึงถึงความเสี่ยง ในภาพรวมของการดำเนินงานเรื่องที่จะทำการประเมินด้วย เนื่องจากในกระบวนการปฏิบัติงาน ตามขั้นตอนอาจไม่พบความเสี่ยง หรือโอกาสเสี่ยงต่ำ แต่อาจพบว่ามีความเสี่ยงในเรื่องนั้น ๆ ในการ ดำเนินงานที่ไม่ได้อยู่ในขั้นตอนก็เป็นได้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าหน่วยงานจะมีมาตรการป้องกันหรือแก้ไข ความเสี่ยงการทุจริตนั้นอยู่แล้ว และทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต (คัดเลือกกระบวนการ/งานในภารกิจ ที่มีโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต) โดยความเสี่ยงจะประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นการควบคุม ความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบทางลบต่อองค์กรตามกรอบการประเมินความเสี่ยง โดยอ้างอิงเครื่องมือ ประเมินความเสี่ยงการทุจริต “คู่มือแนวทางประเมินความเสี่ยงการทุจริต FRA’s RISK-ASSESSMENTS, กันยายน ๒๕๖๑” จาก สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ป.ป.ท.) เพื่อระบุประเด็นความเสี่ยง ประเภทความเสี่ยง และสถานะความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดการทุจริต ซึ่งนำไปสู่ มาตรการจัดการความเสี่ยงโดยสามารถระบุประเด็นความเสี่ยงได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑ ระบุประเภทความเสี่ยงและสถานะความเสี่ยง

มิติ	ประเด็นความเสี่ยง	เหตุการณ์ความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง การทุจริต		สถานะ ความเสี่ยง
			Know Factor	Unknow Factor	
๑. มิติการบริหารบุคคล	๑.๑ ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามระเบียบวินัย	๑. การขาด ลา มาสาย สแกนลายนิ้วมือแต่ไม่มาทำงาน		✓	สีเหลือง
		๒. การละเลยการปฏิบัติหน้าที่	✓		สีเหลือง
	๑.๒ ความเสี่ยงที่อาจเป็นเหตุให้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	การปฏิบัติราชการของบุคลากรของสำนักนโยบายและแผนมีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันและไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	✓		สีส้ม
๒. มิติการบริหารจัดการโครงการ	๒.๑ ความเสี่ยงการดำเนินโครงการ ผิดกรอบและสัมมนาภายในสำนักงานฯ	๑. การดำเนินโครงการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และแผนงานที่กำหนดหรือไม่ดำเนินโครงการ ผิดกรอบและสัมมนาตามที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ (กรณีที่ทำให้ประโยชน์ส่วนรวมตกแก่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง)		✓	สีเหลือง
		๒. การเบิกจ่ายค่าอาหาร ค่าอาหารว่าง และเครื่องดื่มเกินจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามที่ได้รับอนุมัติ/เบิกค่าใช้จ่ายไม่ตรงตามราคาที่จ่ายจริง		✓	สีเหลือง

มิติ	ประเด็น ความเสี่ยง	เหตุการณ์ความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง การทุจริต		สถานะ ความเสี่ยง
			Know Factor	Unknow Factor	
		๓. การออกไปเสร็จ ในการจัดซื้อจัดจ้าง ที่ไม่ตรงตามระเบียบ การเงิน/ขั้นตอน การเบิกจ่าย	✓		สีเหลือง
	๒.๒ ความเสี่ยง การจัดโครงการ อบรม/สัมมนา	๑. การใช้เงินผิดประเภท ไม่ตรงตามอนุมัติ		✓	สีเหลือง
		๒. การเบิกค่าใช้จ่ายเกิน ความจำเป็น (ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าอาหารว่าง และเครื่องดื่ม)		✓	สีเหลือง
	๒.๓ ความเสี่ยง การส่งข้าราชการ ไปฝึกอบรม/ แลกเปลี่ยน	๑. ความเสี่ยงด้านการ จัดทำกรอบแนวทาง การจัดสรรหรือ หลักเกณฑ์และการส่ง ข้าราชการไปฝึกอบรม/ แลกเปลี่ยน ไม่ตรงตาม ความคาดหวังของ สำนักงานโดยอาจมี ผลประโยชน์ทับซ้อน	✓		สีเขียว
		๒. ความเสี่ยงด้านการ อนุมัติ การเบิกจ่ายเงิน ตามงบประมาณที่ได้รับ และตามกฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง (เบิกจ่าย แล้วนำไปใช้ผิดประเภท)	✓		สีส้ม
๓. มิติการ เบิกจ่ายเบี้ย ประชุม	ความเสี่ยงที่จะ เกิดความผิดพลาด จากการอำพราง หรือปกปิดข้อมูล ของผู้เบิกจ่าย/ ผู้นำจ่าย	การตรวจสอบ เป็นการ ตรวจสอบในเบื้องต้น ยังขาด การตรวจสอบ ข้อมูลเชิงลึก ส่งผลให้ ขาดข้อมูลการคัดกรอง ผลประโยชน์ทับซ้อน		✓	สีส้ม

มิติ	ประเด็น ความเสี่ยง	เหตุการณ์ความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง การทุจริต		สถานะ ความเสี่ยง
			Know Factor	Unknow Factor	
๔. มิติการบริหาร ทรัพยากร ทางราชการ	การเบียดบัง เวลา/ทรัพยากร ของทางราชการ ไปใช้ในเรื่อง ส่วนตัว	การบันทึกและ ตรวจสอบข้อมูลการนำ ทรัพยากรของรัฐไปใช้ ยังไม่เป็นระบบที่ชัดเจน	✓		สีส้ม
๕ มิติการ รักษา ความลับ ทางราชการ	๕.๑ ความเสี่ยง ด้านการรับ – ส่ง เอกสารลับหรือ พยานหลักฐาน อันเป็นความลับ	บุคคลอื่นหรือผู้ที่ไม่มี ส่วนเกี่ยวข้องล่วงรู้ ข้อมูลอันเป็นความลับ และข้อมูลเอกสารลับ ของทางราชการอาจ รั่วไหลและถูกนำไปใช้ ในการไม่สุจริต		✓	สีส้ม
	๕.๒ ความเสี่ยง ด้านการจัดทำ เอกสารหรือการ รวบรวมพยาน หลักฐานอันเป็น ความลับ	บุคคลอื่นหรือผู้ที่ไม่มี ส่วนเกี่ยวข้องล่วงรู้ ข้อมูลอันเป็นความลับ และข้อมูลเอกสารลับ ของทางราชการอาจ รั่วไหลและถูกนำไปใช้ ในการไม่สุจริต		✓	สีส้ม
	๕.๓ ความเสี่ยง ด้านการจัดทำ สำเนาเอกสารลับ	บุคคลอื่นหรือผู้ที่ไม่มี ส่วนเกี่ยวข้องล่วงรู้ ข้อมูลอันเป็นความลับ และข้อมูลเอกสารลับ ของทางราชการอาจ รั่วไหลและถูกนำไปใช้ ในการไม่สุจริต		✓	สีส้ม

จากตารางที่ ๑ ระบุประเภทความเสี่ยงและสถานะความเสี่ยง แสดงให้เห็นว่าจากขอบเขต
ความเสี่ยงการทุจริตประพจน์มิชอบของสำนักนโยบายและแผนทั้ง ๕ มิติ นั้น ประกอบด้วยประเด็น
ความเสี่ยงจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ ประเด็น ซึ่งมีเหตุการณ์ความเสี่ยงจำนวน ๑๕ เหตุการณ์ และแยกเป็น
ประเภท Know Factor จำนวน ๖ ประเภท และ Unknow Factor จำนวน ๙ ประเภท โดยมีสถานะ
ความเสี่ยง สีเขียวจำนวน ๑ สถานะ สีเหลืองจำนวน ๗ สถานะ และสีส้มจำนวน ๗ สถานะ

ประเด็นความเสี่ยงการทุจริตที่สถานะความเสี่ยงระดับสูงหรือสูงมาก “สีส้ม/แดง” จะเป็นประเด็นความเสี่ยงที่มีความจำเป็นต้องเฝ้าระวังอย่างมาก โดยจะคำนวณหา “ค่าความเสี่ยงรวม” ได้จากค่าความเสี่ยงรวม = ความจำเป็นของการเฝ้าระวัง (ที่มีค่า ๑ – ๓) × ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่มีค่า (๑ – ๓)

โดยมีเกณฑ์ในการให้ค่า ดังนี้

๑. ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

- **MUST** หมายถึงมีความจำเป็นสูงของการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริตที่ต้องทำการป้องกันไม่ดำเนินการไม่ได้ ค่าของ MUST คือ ค่าที่อยู่ในระดับ ๓ หรือ ๒

- **SHOULD** หมายถึงมีความจำเป็นต่ำในการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริต ค่าของ SHOULD คือ ค่าที่อยู่ในระดับ ๑ เท่านั้น

๒. ระดับความรุนแรงของผลกระทบ มีแนวทางในการพิจารณาดังนี้

- **ค่า ๒ หรือ ๓** คือ กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย Stakeholders รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแล พันธมิตร ภาครัฐหรือเอกชน

- **ค่า ๒ หรือ ๓** คือ กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นเกี่ยวข้องกับ ผลกระทบทางการเงิน รายได้ลด รายจ่ายเพิ่ม Financial

- **ค่า ๒ หรือ ๓** คือ กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ กลุ่มเป้าหมาย Customer/User

- **ค่า ๑ หรือ ๒** คือ กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นผลกระทบต่อกระบวนการภายใน Internal Process หรือกระบวนการเรียนรู้ องค์ความรู้ Learning & Growth

จากนั้น นำค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) มาทำการประเมินการควบคุมการทุจริต ว่ามีระดับการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับคุณภาพการจัดการ (คุณภาพการจัดการ สอดส่อง เฝ้าระวังในงานปกติ) โดยเกณฑ์คุณภาพการจัดการ จะแบ่งเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ดี : จัดการได้ทันที ทุกครั้งที่เกิดความเสี่ยง ไม่กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงาน องค์กรไม่มีผลเสียหายทางการเงิน ไม่มีรายจ่ายเพิ่ม

พอใช้ : จัดการได้โดยส่วนใหญ่ มีบางครั้งยังจัดการไม่ได้ กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงาน องค์กรแต่ยอมรับได้ มีความเข้าใจ

อ่อน : จัดการไม่ได้ หรือได้เพียงส่วนน้อย การจัดการเพิ่มเกิดจากรายจ่าย มีผลกระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงานและยอมรับไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจ

คุณภาพการจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
	ค่าความเสี่ยงระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยงระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยงระดับสูง
ดี	ต่ำ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง
พอใช้	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง
อ่อน	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	สูง

ตารางที่ ๒ ตาราง SCORING ข้อมูลที่ต้องเฝ้าระวัง ๒ มิติ (Risk level matrix)

ที่	มิติ	ประเด็นความเสี่ยง การทุจริต ระดับสถานะ สีส้ม/สีแดง	ระดับของความ จำเป็นของ การเฝ้าระวัง ๓ ๒ ๑	ระดับความ รุนแรงของ ผลกระทบ ๓ ๒ ๑	ค่าความ เสี่ยงรวม (๑-๙)	ค่าประเมินการ ควบคุมความเสี่ยง การทุจริต (ดี/พอใช้/อ่อน)
๑	มิติการ บริหาร บุคคล	ความเสี่ยง ที่อาจเป็นเหตุให้ ละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ				
		- การปฏิบัติราชการ ของบุคลากรของ สำนักนโยบายและ แผน มีความเข้าใจ ในแนวทางการ ปฏิบัติงานที่แตกต่าง กันและไม่เป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน	๒	๒	๔	ปานกลาง (พอใช้)
๒	มิติการ บริหารจัดการ โครงการ	ความเสี่ยงการ ส่งข้าราชการ ไปฝึกอบรม/ แลกเปลี่ยน				
		- ความเสี่ยงด้าน การอนุมัติ การเบิก จ่ายเงินตาม งบประมาณที่ได้รับ และตามกฎหมายระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง (นำไปใช้ ผิดประเภท)	๒	๒	๔	ค่อนข้างสูง (พอใช้)
๓	มิติการ เบิกจ่ายเบี้ย ประชุม	ความเสี่ยงที่จะเกิด ความผิดพลาด จาก การอำพราง หรือ ปกปิดข้อมูลของผู้ เบิกจ่าย/ผู้นำจ่าย				
		- การตรวจสอบ เป็นการตรวจสอบ				

ที่	มิติ	ประเด็นความเสี่ยง การทุจริต ระดับสถานะ สีส้ม/สีแดง	ระดับของความ จำเป็นของ การเฝ้าระวัง ๓ ๒ ๑	ระดับความ รุนแรงของ ผลกระทบ ๓ ๒ ๑	ค่าความ เสี่ยงรวม (๑-๙)	ค่าประเมินการ ควบคุมความเสี่ยง การทุจริต (ดี/พอใช้/อ่อน)
		ในเบื้องต้น ยังขาด การตรวจสอบข้อมูล เชิงลึก ส่งผลให้ขาด ข้อมูลการคัดกรอง ผลประโยชน์ทับซ้อน	๒	๒	๔	ค่อนข้างต่ำ (ดี)
๔	นิติการ บริหาร ทรัพย์สิน ทางราชการ	การเบียดบังเวลา/ ทรัพย์สินของทาง ราชการไปใช้ใน เรื่องส่วนตัว				
		- การบันทึกและ ตรวจสอบข้อมูลการ นำทรัพยากรของรัฐ ไปใช้ยังไม่เป็นระบบ ที่ชัดเจน	๓	๒	๖	ค่อนข้างสูง (พอใช้)
๕	นิติการรักษา ความลับ ทางราชการ	ความเสี่ยงด้านการ รับ - ส่งเอกสารลับ หรือพยานหลักฐาน อันเป็นความลับ				
		- บุคคลอื่นหรือผู้ ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ล่วงรู้ข้อมูลอันเป็น ความลับและข้อมูล เอกสารลับของทาง ราชการอาจรั่วไหล และถูกนำไปใช้ในการ การไม่สุจริต	๒	๓	๖	ปานกลาง (อ่อน)
		ความเสี่ยงด้านการ จัดทำเอกสารหรือ การรวบรวมพยาน หลักฐานอันเป็น ความลับ				
		- บุคคลอื่นหรือผู้ ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง				

ที่	มิติ	ประเด็นความเสี่ยง การทุจริต ระดับสถานะ สีส้ม/สีแดง	ระดับของความ จำเป็นของ การเฝ้าระวัง ๓ ๒ ๑	ระดับความ รุนแรงของ ผลกระทบ ๓ ๒ ๑	ค่าความ เสี่ยงรวม (๑-๙)	ค่าประเมินการ ควบคุมความเสี่ยง การทุจริต (ดี/พอใช้/อ่อน)
		ล่วงรู้ข้อมูลอันเป็น ความลับ และข้อมูล เอกสารลับของทาง ราชการอาจรั่วไหล และถูกนำไปใช้ในการ การไม่สุจริต	๒	๓	๖	ปานกลาง (อ่อน)
		ความเสี่ยงด้าน การจัดทำสำเนา เอกสารลับ				
		- บุคคลอื่นหรือผู้ ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ล่วงรู้ข้อมูลอันเป็น ความลับและข้อมูล เอกสารลับของทาง ราชการอาจรั่วไหล และถูกนำไปใช้ในการ การไม่สุจริต	๒	๒	๔	ปานกลาง (อ่อน)

หมายเหตุ ๑. นำค่าความเสี่ยงรวม (จำเป็น X รุนแรง) จากตารางที่ ๑ มาทำการประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต โดยการวิเคราะห์จากคุณภาพการจัดการขององค์กรกับความเสียง เรื่องที่ทำการประเมิน (ดี/พอใช้/อ่อน) เพื่อประเมินว่า ความเสี่ยงการทุจริตมีค่าความเสี่ยงอยู่ระดับใด จะได้นำไปบริหารจัดการความเสี่ยง ตามความรุนแรงของความเสียง

๒. ระดับค่าการประเมินการควบคุมความเสี่ยง

- ค่อนข้างสูง = ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ต่อไป

- ปานกลาง = ระดับที่ยอมรับความเสี่ยงได้ แต่มีมาตรการควบคุมความเสี่ยง เพื่อป้องกันไม่ให้ความเสียงเคลื่อนไปในระดับที่ยอมรับไม่ได้

- ค่อนข้างต่ำ = ระดับที่ยอมรับความเสี่ยงได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง และไม่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

จากตาราง ๒ แสดงให้เห็นว่าจากขอบเขตความเสี่ยงการทุจริตของสำนักนโยบายและแผน ทั้ง ๕ มิติ นั้น มีประเด็นความเสียงที่ต้อง “เฝ้าระวัง” จำนวนทั้งสิ้น ๘ ประเด็น รวมทั้งแสดงให้เห็นการประเมินค่าความเสี่ยงรวม (๑-๙) และค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต (ต่ำ – สูง) โดยประเด็นความเสียงที่มีค่าความเสี่ยงรวมและค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต “ค่อนข้างสูง” มีจำนวน ๒ ประเด็น “ปานกลาง” จำนวน ๕ ประเด็น และ “ค่อนข้างต่ำ” จำนวน ๑ ประเด็น

๖. แผนบริหารความเสี่ยงทุจริตของสำนักนโยบายและแผน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

มิติ	ประเด็นความเสี่ยง	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันความเสี่ยง
๑. มิติการบริหารบุคคล	ความเสี่ยงที่อาจเป็นเหตุให้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ		
	- การปฏิบัติราชการของบุคลากรของสำนักนโยบายและแผน มีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันและไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	ความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของสำนักนโยบายและแผน	ประชุมระดับสำนัก เพื่อควบคุม กำกับดูแลให้ข้าราชการ และบุคลากร ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหลักเกณฑ์ และแนวทางที่กำหนด
๒. มิติการบริหารจัดการโครงการ	ความเสี่ยงการส่งข้าราชการไปฝึกอบรม/แลกเปลี่ยน		
	- ความเสี่ยงด้านการอนุมัติ การเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณที่ได้รับและตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (นำไปใช้ผิดประเภท)	- ความไม่คุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณ - การสูญหายของเงินสด - เสียหายต่องบประมาณ - เสียหายต่อการขับเคลื่อนงานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา - ส่งผลเสียต่อประสิทธิภาพและการบรรลุวิสัยทัศน์ เป้าหมายและภารกิจของสำนักนโยบายและแผน	- กรณีจำเป็นในการถือเงินสด ให้มีการวางแผนและกำหนดจำนวนที่จำเป็นต้องใช้อย่างชัดเจน - วางแผนงบประมาณเรื่องการเบิกค่าใช้จ่ายต่างๆ ไม่ให้ใช้จ่ายเกินความจำเป็น/เกินราคาที่เป็นจริง และไม่ตรงตามประเภทของงบประมาณที่ได้รับ - ตรวจสอบ และจัดทำใบเสร็จให้ถูกต้อง - สร้างความเข้าใจให้กับผู้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างของโครงการ - จัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบและวิธีการที่สำนักการคลังและงบประมาณแจ้ง

มิติ	ประเด็นความเสี่ยง	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันความเสี่ยง
			และกำหนดอย่างเคร่งครัด - มีการจัดทำแผนปฏิบัติการโครงการ/ กิจกรรมประจำปีงบประมาณที่สำนัก นโยบายและแผนรับผิดชอบให้ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการ ของสำนักงานฯ โดยมีรายละเอียดของ โครงการ ระยะเวลาดำเนินการ งบประมาณและผู้รับผิดชอบ ที่ชัดเจน เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการและ ติดตามความสำเร็จ
๓. มิติการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม	ความเสี่ยงที่จะเกิดความผิดพลาด จากการอำพราง หรือปกปิดข้อมูล ของผู้เบิกจ่าย/ผู้นำจ่าย		
	- การตรวจสอบ เป็นการตรวจสอบ ในเบื้องต้น ยังขาด การตรวจสอบ ข้อมูลเชิงลึก ส่งผลให้ขาดข้อมูลการ คัดกรองผลประโยชน์ทับซ้อน	- ส่งผลเสียต่องบประมาณ - ความเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ ผู้กระทำ ความผิด - ความเสียหายต่อความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ขององค์กร	- ตั้งผู้รับผิดชอบหลักภายในสำนักเพื่อ ประสานผู้เชี่ยวชาญด้านระบบการ เบิกจ่ายเบี้ยประชุมกรณีหากมีความ ผิดพลาดของระบบเกิดขึ้นจะสามารถ แก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้งที่ - มีมาตรการตรวจสอบและรายงานการ เบิกจ่ายเบี้ยประชุมทุกครั้ง

มิติ	ประเด็นความเสี่ยง	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันความเสี่ยง
๔. มิติการบริหารทรัพยากรสินทางราชการ	การเบียดบังเวลา/ทรัพยากรของทางราชการไปใช้ในเรื่องส่วนตัว		
	- การบันทึกและตรวจสอบข้อมูลการนำทรัพยากรของรัฐไปใช้ยังไม่เป็นระบบที่ชัดเจน	- การสูญหายของทรัพยากรของรัฐ - ความเสียหายต่องบประมาณที่ต้องจัดหาเพิ่มเติม	- จัดทำระบบสำหรับการบันทึกใช้ทรัพยากรของรัฐ - ตั้งผู้รับผิดชอบหลักภายในสำนักเพื่อรับผิดชอบ ตรวจสอบ การใช้งานทรัพยากรของรัฐ - มีการควบคุม กำกับดูแลบุคลากรในสังกัดให้ปฏิบัติราชการตามแนวทางหนังสือเวียนของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่กำหนดการปฏิบัติเกี่ยวกับเวลาเข้าออกการปฏิบัติราชการ การลา และการขออนุญาตออกนอกสถานที่ในเวลาปฏิบัติราชการ - มีการเพิ่มความเข้าใจการจัดทำบัญชีควบคุมการเบิกจ่ายพัสดุ ครุภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ

มิติ	ประเด็นความเสี่ยง	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันความเสี่ยง
๕. มิติการรักษาความลับทางราชการ	ความเสี่ยงด้านการรับ – ส่งเอกสารลับหรือพยานหลักฐานอันเป็นความลับ		
	- บุคคลอื่นหรือผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องล่วงรู้ข้อมูลอันเป็นความลับและข้อมูลเอกสารลับของทางราชการอาจรั่วไหลและถูกนำไปใช้ในการไม่สุจริต	๑. หากมีผู้นำข้อมูลไปใช้ในทางทุจริตหรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน/ผลประโยชน์ต่อพวกพ้องจะเกิดผลกระทบต่อความเสียหายของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ๒. สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการจริยธรรมของสภาขาดความเชื่อถือในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่และองค์กร	๑. ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือประกาศที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ดังนี้ ๑.๑ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ๑.๒ พระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ๑.๓ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ๑.๔ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ๑.๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงาน สารบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ๑.๖ ประกาศสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เรื่อง ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

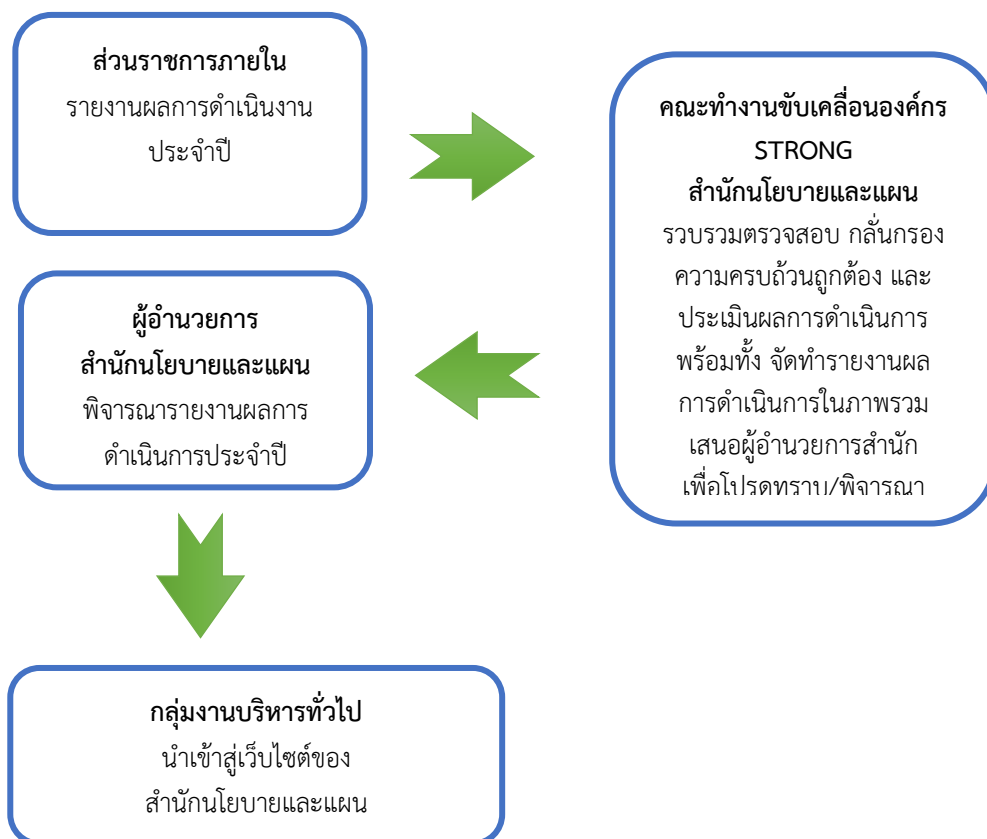
มิติ	ประเด็นความเสี่ยง	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันความเสี่ยง
			ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๒ ๒. กำหนดให้มือนายทะเบียนหรือผู้ช่วย นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ กรณี รับ – ส่ง เอกสารลับจะต้องเป็นหน้าที่ ของบุคคลดังกล่าวโดยเฉพาะเท่านั้น ๓. มีแนวทางปฏิบัติงานร่วมกับ เจ้าหน้าที่ของสำนักอื่นที่เกี่ยวข้องกับ การรับ – ส่ง เอกสารลับ เช่น กำหนด บุคคล/การกำกับเอกสารลับ ๔. สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษ ทางวินัยในการใช้ข้อมูลไปในทางไม่สุจริต เอื้อต่อพวกพ้อง หรือมีผลประโยชน์ ทับซ้อน
	- ความเสี่ยงด้านการจัดทำเอกสาร หรือการรวบรวมพยานหลักฐาน อันเป็นความลับ	- กรณีพยานหลักฐานรั่วไหล โดยเจตนาทุจริต อาจก่อให้เกิดความ เสียหายต่อกระบวนการงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลต่อการดำรงไว้ซึ่งความเป็น ธรรม	๑. เจ้าหน้าที่ผู้เป็นเจ้าของเรื่องจะต้องเป็น ผู้รับผิดชอบการจัดทำเอกสารลับเป็นการ เฉพาะ ๒. ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานต้องควบคุม กำกับ และตรวจสอบมิให้ผู้อื่นล่วงรู้ เกี่ยวกับการจัดทำเอกสารลับ ยกเว้น เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ๓. ระหว่างดำเนินการจัดทำเอกสารลับ จะต้องควบคุมมิให้ข้อมูลรั่วไหล รวมทั้ง

มิติ	ประเด็นความเสี่ยง	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันความเสี่ยง
			การจัดทำไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (ข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์) จะต้องกำหนดเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับจัดทำข้อมูล/ตั้งรหัสผ่าน ๔. มีห้องสำหรับจัดทำเอกสารลับ
	- ความเสี่ยงด้านการจัดทำสำเนาเอกสารลับ	- กรณีพยานหลักฐานรั่วไหลโดยเจตนาทุจริต อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลต่อการดำรงไว้ซึ่งความเป็นธรรม	๑. กำหนดให้นายทะเบียนหรือผู้ช่วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับเป็นผู้ดำเนินการในการจัดทำ/ควบคุมการทำสำเนาเอกสารลับ โดยให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้กำกับควบคุมการจัดทำเอกสารลับดังกล่าว ๒. การทำสำเนา (ถ่ายเอกสาร) และต้องให้นายทะเบียนควบคุมอย่างรัดกุม ไม่ทอดทิ้งเอกสารไว้โดยขาดความระมัดระวัง จะต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ๓. จะต้องจัดทำบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐาน เช่น สถานที่ทำสำเนา บุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวนสำเนาเอกสาร เป็นต้น

๗. การติดตามประเมินผลการดำเนินการและการจัดทำรายงานของสำนักนโยบายและแผน

คณะทำงานขับเคลื่อนองค์กร STRONG จัดพอเพียงด้านทุจริตส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักนโยบายและแผน ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ กลั่นกรองความครบถ้วนถูกต้อง และประเมินผลการดำเนินการ พร้อมทั้งจัดทำรายงานผลการดำเนินการในภาพรวมเสนอผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนเพื่อโปรดพิจารณา ซึ่งหากปรากฏผลเป็นประการใดหรือมีข้อเสนอแนะอย่างไร จะแจ้งให้ส่วนราชการภายในสำนักนโยบายและแผนได้รับทราบ ต่อไป

ทั้งนี้ ห้วงระยะเวลาของการจัดทำรายงานผลเป็นการรายงานประจำปีตามแบบฟอร์มที่กำหนด

ภาคผนวก

ตารางที่ ๑ แบบรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง

[illegible]

ตารางที่ ๒ ตารางการเสนอขอปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต ระหว่างปี
(ทดแทนแผนเดิม)

หน่วยงานที่เสนอขอ วันที่เสนอขอ		
ชื่อแผนบริหารความเสี่ยงเดิม		
ชื่อแผนบริหารความเสี่ยงใหม่		
ผู้รับผิดชอบหลัก		
ผู้รับผิดชอบรองที่เกี่ยวข้อง		
เหตุผลในการเปลี่ยนแปลง	๑. ๒. ๓.	
ประเด็นความเสี่ยงหลัก	เดิม	ใหม่

ตารางที่ ๓ ตารางจัดทำรายงานผลการเฝ้าระวังความเสี่ยง

ที่	มาตรการป้องกันการทุจริต	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	สถานความเสี่ยง		
			เขียว	เหลือง	แดง

หมายเหตุ :

๑. สถานะสีแดง Red เกินกว่าการยอมรับ ต้องมีกิจกรรมเพิ่มเติม
๒. สถานะสีเหลือง Yellow เกิดขึ้นแล้วแต่ยอมรับได้ ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม
๓. สถานะสีเขียว Green ยังไม่เกิดให้เฝ้าระวังต่อเนื่อง ไม่เคยเกิดขึ้น

ตารางที่ ๔ ตารางจัดทำระบบความเสี่ยง

๑. (สถานะสีแดง Red) เกินกว่าการยอมรับ ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม

ความเสี่ยงการทุจริต (สถานะสีแดง)	มาตรการป้องกันการทุจริต เพิ่มเติม

๒. (สถานะสีเหลือง Yellow) เกิดขึ้นแล้วแต่ยอมรับได้ ควรมีกิจกรรมเพิ่มเติม

ความเสี่ยงการทุจริต (สถานะสีเหลือง)	มาตรการป้องกันการทุจริต เพิ่มเติม

๓. (สถานะสีเขียว Green) ยังไม่เกิด ให้เฝ้าระวังต่อเนื่อง

ความเสี่ยงการทุจริต (สถานะสีเขียว)	มาตรการป้องกันการทุจริต เพิ่มเติม

ตารางที่ 5 ตารางรายงานการบริหารความเสี่ยง

ที่	สรุปสถานะความเสี่ยงการทุจริต (เขียว เหลือง แดง)		
	เขียว	เหลือง	แดง

ของสำนักงานนโยบายและแผน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗